

Εγκαταλείποντας τον μάταιο κόσμο μας, ο John Surtees, σφράγισε μια ιστορία μοναδική. Πιθανότατα δε, και εις το διηνεκές, ανεπανάληπτη. Γεννημένος στο Tatsfield του Surrey στις 11 Φεβρουαρίου του '34 έχει το αποκλειστικό προνόμιο, να κατέχει παγκόσμιους τίτλους στους κορυφαίους θεσμούς τόσο στο δίδροχο όσο και στο τετράτροχο σύμπαν.

Μετρά τρεις τίτλους στα 350 δίδροχα c.c. τέσσερις στα 500 c.c., κορυφαία κατηγορία τότε που τους κατέκτησε στο δίδροχο κόσμο ('56, '58, '59, '60) και έναν στην F1 ('64). Σύνολο οκτώ. Αν προστεθεί και μια «ταπεινή» τρίτη θέση στις 24 ώρες του Le Mans το '64, έχουμε μια εικόνα γιατί το σύνολο των επιδόσεών του είναι πάρα πολύ απίθανο να βρει, ποτέ, μιμητές.

Επέζησε σε εποχές όπου οι φυλές των αναβατών και των οδηγών γνώριζαν μεγάλες απώλειες. Διακρίθηκε μέσα από συνθήκες πρωτόγονες σε σχέση με τις σημερινές. Τον Σεπτέμβρη του '65 καθώς κατέρρευσε το εμπρόσθιο σύστημα της Lola T70, σε δοκιμές στο σιρκουί Mosport στον Καναδά, επέζησε μεν, με πολλαπλά κατάγματα δε. Με αλληπάλληλες εγχειρήσεις η διαφορά ανάμεσα στα δυο πόδια του, μειώθηκε από τα δέκα εκατοστά αμέσως μετά τον τραυματισμό, στα 2,5.

Λίγους μήνες αργότερα όταν οικονομικά προβλήματα, δεν επέτρεψαν στην Scuderia να μετάσχει με περισσότερα από δύο αυτοκίνητα στο Le Mans, του '66, ο Surtees, δεν συμπεριελήφθη στους τέσσερις οδηγούς που θα συμμετείχαν. Ρωτώντας για την αιτία, δέχθηκε την δικαιολογία ότι η ομάδα κρίνει πως δεν είχε την φυσική κατάσταση για να ανταποκριθεί, στις απαιτήσεις του αγώνα. Θεωρώντας την απόφαση ως προσβολή παραιτήθηκε από την ομάδα, γεγονός που πιθανότατα στοίχισε τόσο στον ίδιο, όσο και στην Scuderia τον τίτλο της F1 του '66.

Με τον Commendatore, τότε που τα χαμόγελα περίσσευαν

Έτσι εκείνη τη χρονιά θα περιοριστεί στη δεύτερη θέση του πρωταθλήματος, αλλά θα στεφθεί πρωταθλητής στην σειρά Can -Am με τρεις νίκες σε τρεις συμμετοχές με την Lola που τον παρ' ολίγον να του πάρει τη ζωή την προηγούμενη χρονιά.

Το '67 θα τον βρει στην Honda όπου στο πρώτο αγώνα της σεζόν στο Kyalami της νότιας Αφρικής, θα ανεβεί στο βάθρο και τον Σεπτέμβριο στην Monza θα σημειώσει τη δεύτερη νίκη του Ιάπωνα κατασκευαστή στην F1 κερδίζοντας για μόλις 0,2 δευτερόλεπτα τον J. Brabham.

Το '70 θα συστήσει την δική του ομάδα που κρατήθηκε εν ζωή μέχρι το '79, με καλύτερο πλασάρισμα το '72 στην 5η θέση των κατασκευαστών, πίσω από την Ferrari και μπροστά από την March.

Η τελευταία του νίκη. Monza. Σεπτέμβριος '67. Με Honda.

Όταν αποσύρθηκε από τους αγώνες άνοιξε ένα κατάστημα εμπορίας μοτοσυκλετών στο West Wickham του Kent, και έγινε ντήλερ της Honda στο Edenbridge. Δεν εγκατέλειψε το

χώρο, λαμβάνοντας κατά καιρούς σημαντικές διακρίσεις από κρατικούς και μη φορείς.

Ο Surtees, κατ' ουσίαν ήταν ένας άνθρωπος που κατάφερε να συνδέσει με την τόλμη και την τέχνη του, πράγματα ασύμβατα. Όπως τίτλους με την MV Agusta και την Ferrari. Ή ακόμα νίκες με την Honda στην F1 και με την N.S.U. στην κατηγορία των 250 c.c. του παγκοσμίου πρωταθλήματος. Όπως και νάχει, οι σημαντικότερες επιτυχίες αυτού του ξεχωριστού Βρετανού αναβάτη και οδηγού ήρθαν μόνο με Ιταλικές κατασκευές.

Δέχθηκε το ύψιστο πλήγμα να χάσει τον 18χρονο γιό του Henry, τον Ιούλιο του 2009, σε ένα τραγικά, σε ένα απίθανο άτυχο δυστύχημα στο Brands Hatch, όπου ο τροχός από ένα προπορευόμενο μονοθέσιο που βγήκε από την πίστα, αποκολλήθηκε και έπληξε τον νεαρότατο και υποσχόμενο οδηγό στο κεφάλι.

Μετά από μια ζωή πλήρους ακροβασίας, πολλές φορές χωρίς δίχτυ ασφαλείας, ο παρασημοφορημένος (Commander of the Most Excellent Order of the British Empire), John Surtees κατέληξε στις 10 Μαρτίου του '17 από αναπνευστικά προβλήματα, στα 83 του χρόνια.